

[Marinus Sørensen.]

ikke har Bund i Befolkningens Opfattelse af Loven.

De Forslag, som Venstre og Konservative har stillet, betegner, som sagt, betydelige Forringelser paa forskellige Omraader. Efter begge Forslag vil Tilskuddet til Drænrør falde bort. Tilskuddet til Arbejdsløns ned sættes yderligere, i det konservative Forslag fra en Trediepart til en Fjerdepart; i Venstres Forslag opretholdes Tilskuddet til Arbejdslønnen med en Trediepart, men det vil sige kun for Folk, som ellers er henvist til at nyde kommunal Hjælp; og for saa vidt Laantageren ønsker at faa denne Trediepart af Arbejdslønnen, skal han modtage Folk, som er anvist af det sociale Udvalg; uanset om disse Folk er egnede til Arbejdet eller ikke, maa han tage den Arbejdskraft, der anvises ham gennem det sociale Udvalg. Jeg tror, at Oppositionen her gør Laantagerne en meget daarlig Tjeneste, og jeg er afgjort sikker paa, at Laantagerne vil have sig meget frabedt at faa dette Diktat i en Lovgivning, at de skal være henvist til at modtage en Arbejdskraft anvist af det sociale Udvalg. Det ser ogsaa mærkeligt ud, at den Fortrinsret, som Laanet har nydt godt af, skal forringes derigennem, at Tilskuddet til Arbejdsløns falder væk. Det er givet, at Efterpanthaverne vil blive betydelig ringere stillet efter de Forslag, der her stilles saavel af Venstre som af Konservative, end efter den nuværende Lov. Det vil gaa saadan, at omtrent hele Laanebeløbet skal indføres i den Fortrinsret, som er givet i Loven, og dermed vil Efterpanthaverne blive skudt yderligere ud.

Jeg forstaa heller ikke den Stilling, Oppositionen tager med Hensyn til Lønbestemmelsen. Vi husker jo, at sidst vi havde Loven til Behandling, herskede der en bitter Strid med Hensyn til at faa en Lønbestemmelse indført i Loven. Oppositionen fandt det nødvendigt at sabotere Loven i ca. 7 Maaneder for at tvinge en saadan Bestemmelse ind i Loven. Nu har man tabt Interessen for denne Bestemmelse, nu ønsker man, den skal gaa ud igen. Det er i det hele taget vanskeligt at forstaa Oppositionens Stilling til denne Lovgivning. Det er en Manøvrering frem og tilbage uden fast Linie, og det er vanskeligt for os at finde

Mening i Oppositionens Arbejde i denne Sag. Jeg tror, som sagt, ikke, at Oppositionen tjener nogen god Sag ved fortsat at lægge Hindringer i Vejen for denne Sags Gennemførelse. Den har nu engang saa dybe Rødder i den danske Befolkning, at det med Styrke vil blive krævet, at den føres igennem af Rigsdagen paa det Grundlag, paa hvilket der hidtil har været arbejdet, og jeg kan her ved Lovforslagets anden Behandling anbefale, at man stemmer for Ministerens Forslag og imod de af de Konservative og Venstre stillede Ændringsforslag.

Johannes Hansen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet begyndte med en Beklagelse af, at den nuværende Grundforbedringslov skulde ophøre, og at dette Arbejde ikke kunde fortsættes. Det er der slet ingen Grund til. Det er ikke Meningen, at vi ikke vil have en Grundforbedringslov, det viser vort Ændringsforslag, saa den Beklagelse behøver den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke at fremsætte.

En anden Sag er, at vi ikke mener, man kan fortsætte med en Grundforbedringslov af den Art, som er gældende i Øjeblikket. Det skal villigt indrømmes, at der har været Bud efter de Penge, der har været bevilget paa de forskellige Grundforbedringslove, og hvis Farten blev ved at være, som den har været hidtil, vilde det Beløb, den højtærede Landbrugsminister har foreslaaet, aldeles ikke slaa til, selv om der er skabt en Fortrinsret for Laan i Banker og Sparekasser, men det er jo alligevel et Spørgsmaal, om man kan forsvare fortsat at lovgive paa denne Maade for et enkelt af Landbrugets Arbejder. Det mener vi ikke man kan. Vi mener, at det ikke i Længden kan lade sig gøre at opretholde et Arbejde som det, der her er Tale om; thi skal det fortsat foregaa med saa store Tilskud fra Statens Side, maa Følgen ganske naturligt blive, at ogsaa alle andre Arbejder i Landbrugserhvervet skal opretholdes med Tilskud til Arbejdslønnen, i modsat Fald gaar det nemlig ganske naturligt i Staa af sig selv.

Selv om man vel kan paavise, at det har haft sin store Betydning for de Mennesker, som har faaet grundforbedret efter Loven, er det en stor Misforstaaelse at tro, at det samlede Landbrug ser paa denne Lovgivning